

۲۰۱۶/۰۲/۱۲

نادرشاه سدوزی

چرا سقوط سیاسی مطرح است؟

هرگاه مملکتی که به وضع نا بسامان روبرو باشد عمدتاً سؤالی را که مطرح می سازند این است که سقوط سیاسی آن در پیش است.

ولی چرا؟ جواب روشن است. برای این که در درون دستگاه دولتی مخالفت های شدید در جریان است که بدبختانه حکومت وحدت ملی نتوانسته است از بروز این گونه مخالفت ها جلوگیری نماید، پایه های دولت را از استحکام و یک پارچگی قدرت برخوردار سازد و امنیت را تأمین نماید.

بهر صورت همه مردم از این وضع ناهمگون و ناگوار فعلی در نگرانی خاص قرار گرفته اند و متضرر می شوند. مخصوصاً که پیشرفت و بهبود وضع اقتصادی کشور وابسته و منوط به وضع سیاسی کشور می باشد. هرگاه وضع سیاسی کشور به بحران مواجه باشد امکان ندارد که وضع اقتصادی آن کشور بتواند به پیشرفت نائل آید.

در ابتداء همه مردم چه با سواد و چه کم سواد، چه مرد و چه زن، بالای مقامات رهبری اعتماد نمودند و رأی دادند و آنها را به حیث نماینده خود انتخاب نمودند تا اینکه مملکت را یکجا با اراده واحد رهبری اداره نمایند. ولی با تأسف، این اعتماد و اطمینان به زود ترین فرصت به یأس و نا امیدي مبدل گردیده که نتیجه آن این است:

■ هر یک از جناح ها در صدد کسب و انحصار قدرت برای خود برآمده، امنیت و آرامی مردم را بدین طریق به دست فراموشی سپرده اند.

■ هر دو جناح چه اشرف غنی و چه عبدالله عبدالله، بدون اینکه به فکر آرامی و آسایش مردم باشند زیاد تر در تب و تلاشی هستند تا افراد خود را در درون دستگاه جای دهند که نتیجه آن به جز از ناتوانی، بی نظمی، بی ثباتی، چیز دیگری را به ارمغان نخواهد داشت و به نفع مملکت نخواهد بود.

تأمین امنیت و ثبات یکی از وظایف مبرم و عمده مقامات رهبری در هر کشور جهان بوده، چه آن کشور تابع نظام دیموکراسی و یا نظام استبدادی باشد. به عبارت دیگر تأمین امنیت و ثبات یکی از خواسته های حیاتی مردم هر کشور را تشکیل داده و آن هم در صورتی امکان پذیر است که در رأس امور مقامات رهبری از اداره واحد سیاسی برخوردار باشند.

شخص مسؤول کسی است که وظیفه و مکلفیت خود را که جامعه برایش تفویض نموده به صورت شایسته انجام بدهد.

بنا بر این کسانی که علاقمند مسائل تیوری سیاسی هستند زیاد تر به این عقیده پا بندی نشان می دهند که تحقق بخشیدن نظام دیموکراسی در یک جامعه باز بدون سازش امکان ناپذیر است. به نظر آنها بدون سازش، نرمش و انحطاف پذیری امکان ندارد که نظام سیاسی دیموکراسی بتواند موفق بدرآید. بناءً بهتر خواهد بود تا مقامات مسؤول جهت جلوگیری از بحران نظام و سقوط قدرت از اصل اصولی دیموکراسی که بر بنیاد تحمل و برده باری طرح ریزی گردیده پیروی نمایند تا اینکه مملکت بیشتر به طرف ویرانی و ناآرامی و بی نظمی سوق نیابد.

پایان

